

CAP DE L'ESTAT

23563 *INSTRUMENT de ratificació del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra, fet a Andorra el 9 de novembre de 2001. («BOE» 290, de 4-12-2002.)*

CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I EL PRINCIPAT D'ANDORRA

PREÀMBUL

El Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra,
Amb la voluntat de desenvolupar i aprofundir les relacions d'amistat i cooperació existents entre els dos estats,

Reconeixent la necessitat d'actualitzar el marc jurídic que regula les seves relacions a l'àrea de la Seguretat Social, ateses les reformes introduïdes en els sistemes dels dos estats des de la conclusió del Conveni Hispanoandorrà de Seguretat Social de 14 d'abril de 1978,

Considerant la importància que per als treballadors d'ambdues parts puguin suposar els beneficis de Seguretat Social que derivarien d'aquest Conveni,

Convenen les disposicions següents:

TÍTOL I

Disposicions generals

ARTICLE 1

Definicions

1. Les expressions i els termes que s'enumeren a continuació tenen, a efectes d'aplicació d'aquest Conveni, el significat següent:

a) «Parts contractants»: designa el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra.

b) «Territori»: respecte a Espanya, el territori espanyol; respecte a Andorra, el territori del Principat d'Andorra.

c) «Legislació»: designa les lleis, els reglaments i altres disposicions de Seguretat Social vigents al territori de cada una de les parts contractants.

d) «Autoritat competent»: referent a Espanya, el Ministeri de Treball i Afers Socials; referent a Andorra, el Ministeri de Salut i Benestar.

e) «Institució»: organisme o autoritat responsable de l'aplicació de la legislació a què es refereix l'article 2 d'aquest Conveni.

f) «Institució competent»: designa la institució que hagi d'entendre en cada cas, de conformitat amb la legislació aplicable.

g) «Organisme d'enllaç»: organisme de coordinació i informació entre les institucions d'ambdues parts contractants que intervingui en l'aplicació del Conveni, i en la informació als interessats sobre drets i obligacions derivats d'aquest.

h) «Residència»: estada habitual i legal d'una persona que roman més de sis mesos al territori de la part on hi hagi el centre dels seus interessos.

i) «Estada»: estada legal que no suposi residència.

j) «Treballador»: qualsevol persona que com a conseqüència de realitzar o haver realitzat legalment una activitat per compte d'altri o pròpia està, o ha estat subjecta, a les legislacions que enumera l'article 2 d'aquest Conveni.

k) «Familiar» o «beneficiari»: la persona definida i reconeguda com a tal per la legislació aplicable. Ambdós

termes s'entenen com a equivalents i poden ser utilitzats indistintament llevat que siguin incompatibles en virtut d'una disposició nacional.

l) «Període d'assegurança»: qualsevol període d'assegurança o de cotització definit com a tal per la legislació sota la qual s'hagi complert, així com qualsevol període considerat per l'esmentada legislació com a equivalent a un període d'assegurança.

m) Els termes «prestació», «pensió»: designen totes les prestacions, en metàl·lic, pensions i rendes que preveu la legislació que, d'acord amb l'article 2, queden compreses en aquest Conveni, inclòs qualsevol complement, suplement o revaloració.

n) «Assistència sanitària»: la prestació dels serveis mèdics i farmacèutics conduents a conservar o restablir la salut en casos de malaltia comuna o professional, maternitat i accident qualsevol que en sigui la causa.

2. Els altres termes o expressions utilitzats al Conveni tenen el significat que els atribueix la legislació que s'aplica.

ARTICLE 2

Camp d'aplicació objectiu

1. Aquest Conveni s'aplica:

A) A Andorra:

A la legislació relativa a les prestacions del sistema andorrà de la Seguretat Social referent a:

a) Assistència sanitària en els casos de maternitat, malaltia comuna i accident de treball.

b) Prestacions econòmiques per incapacitat temporal derivada de malaltia comuna i accident laboral.

c) Prestacions econòmiques per maternitat.

d) Prestacions d'invalidesa, jubilació, defunció, viduitat i orfandat.

B) A Espanya:

A la legislació relativa a les prestacions del sistema espanyol de la Seguretat Social referent a:

a) Assistència sanitària en els casos de maternitat, malaltia comuna o professional i accident sigui o no de treball.

b) Prestacions econòmiques per incapacitat temporal derivada de malaltia comuna i accident no laboral.

c) Prestacions econòmiques per maternitat.

d) Prestacions d'incapacitat permanent, jubilació, mort i supervivència.

e) Prestacions econòmiques derivades d'accident de treball i malaltia professional.

2. Aquest Conveni s'aplica igualment a la legislació que en el futur completi o modifiqui l'enumerada a l'apartat precedent.

3. Aquest Conveni s'aplica a la legislació que estableixi un nou règim especial de Seguretat Social quan les parts contractants així ho acordin.

4. El Conveni s'aplica a la legislació que en una part contractant estengui la normativa vigent a nous grups de persones, sempre que l'autoritat competent de l'altra part no s'hi oposi dins dels tres mesos següents a la recepció de la notificació de les disposicions esmentades.

ARTICLE 3

Camp d'aplicació subjectiu

Aquest Conveni és aplicable als treballadors que estiguin o hagin estat subjectes a les legislacions de Seguretat Social d'una o ambdues parts contractants, així com als membres de les seves famílies i supervivents.

ARTICLE 4

Principi d'igualtat de tracte

Els treballadors nacionals d'una de les parts contractants que exerceixin legalment una activitat assalariada o per compte propi al territori de l'altra part estan sotmesos i es beneficien de la Seguretat Social, en les mateixes condicions que els treballadors per compte d'altri o per compte propi nacionals d'aquesta última part, sense perjudici de les disposicions particulars que conté aquest Conveni.

ARTICLE 5

Conservació dels drets adquirits i pagament de prestacions a l'estranger

1. Llevat que aquest Conveni disposi una altra cosa les prestacions reconegudes per les parts i compreses a l'article 2, paràgraf 1, d'aquest Conveni, no estan subjectes a reducció, modificació, suspensió, supressió o retenció pel fet que l'interessat estigui o resideixi al territori de l'altra Part, i se li fan efectives en aquest.

2. Les prestacions reconegudes partint d'aquest Conveni a les persones que resideixin en un país tercer es fan efectives en les mateixes condicions i amb igual extensió que als nacionals de la part contractant responsable del pagament que resideixin en aquest tercer país.

3. El que disposen els apartats anteriors no s'aplica a les prestacions no contributives.

TÍTOL II

Disposicions sobre la legislació aplicable

ARTICLE 6

Norma general

Els treballadors a qui sigui aplicable aquest Conveni estan subjectes en la seva totalitat a la legislació de la Seguretat Social de la part contractant en el territori de la qual exerceixin l'activitat laboral, sense perjudici del que disposa l'article 7.

ARTICLE 7

Normes particulars i excepcions

1. Respecte al que disposa l'article 6, s'estableixen les normes particulars i excepcions següents:

a) El treballador per compte d'altri al servei d'una empresa la seu de la qual estigui al territori d'una de les parts contractants i sigui enviat per l'esmentada empresa al territori de l'altra part per realitzar treballs de caràcter temporal, queda sotmès en la seva totalitat a la legislació de la primera part, sempre que la durada previsible del treball per al qual ha estat desplaçat, no passi de dos anys.

b) El període de dos anys esmentat al paràgraf anterior, pot ser prorrogat mitjançant consentiment exprés de l'altra part fins a un total màxim de cinc anys.

c) El treballador per compte propi que dugui a terme normalment l'activitat al territori d'una part en què està assegurat i que passi a exercir legalment un treball de la mateixa naturalesa al territori de l'altra part, continua sotmès en la seva totalitat a la legislació de la primera part, amb la condició que la durada previsible del treball no passi d'un any.

d) El període d'un any esmentat en el paràgraf anterior pot ser prorrogat mitjançant consentiment exprés de l'altra part per un any més.

e) El personal itinerant al servei d'empreses de transport terrestre i aeri que dugui a terme l'activitat al territori d'ambdues parts està subjecte a la legislació de la part en el territori de la qual l'empresa tingui la seu principal. Si es tracta de treballadors per compte propi estan sotmesos a la legislació de la part en el territori de la qual resideixin.

f) Els membres del personal de les missions diplomàtiques i de les oficines consulars es regeixen pel que estableixen els convenis de Viena sobre relacions diplomàtiques, de 18 d'abril de 1961, i sobre relacions consulars, de 24 d'abril de 1963, sense perjudici del que disposen els paràgrafs g) i h).

g) Els funcionaris públics d'una part, que estiguin destinats al territori de l'altra part, queden sotmesos a la legislació de la part a la qual pertany l'Administració de què depenen.

h) El personal administratiu i tècnic que no sigui funcionaris i els membres del personal de serveis de les missions diplomàtiques i oficines consulars de cada una de les parts, així com el personal al servei privat dels membres de les esmentades missions diplomàtiques i oficines consulars, poden optar entre l'aplicació de la legislació de l'Estat acreditant o la de l'altra part, amb la condició que siguin nacionals de l'Estat acreditant.

L'opció ha de ser exercida dins dels tres primers mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni o, segons el cas, dins dels tres mesos següents a la data d'iniciació del treball al territori de la part en la qual duen a terme l'activitat.

2. Les autoritats competents d'ambdues parts contractants o els organismes per elles designats poden, de comú acord, en interès de determinades persones o categories de persones establir, seguint els procediments interns de la seva legislació, altres excepcions o modificar les que preveuen apartats anteriors.

TÍTOL III

Disposicions relatives a les prestacions

CAPÍTOL 1

Prestacions d'assistència sanitària per maternitat, malaltia i accident

ARTICLE 8

Totalització de períodes d'assegurança

1. Quan la legislació d'una part contractant subordini l'adquisició, conservació o recuperació del dret a assistència sanitària, al compliment de determinats períodes d'assegurança i/o a la quantia de cotitzacions, la institució competent ha de tenir en compte a aquest efecte, quan sigui necessari, els períodes d'assegurança complerts i les cotitzacions abonades d'acord amb la legislació de l'altra part contractant, com si es tractés de períodes complerts o cotitzacions abonades d'acord amb la seva pròpia legislació sempre que no se superposin.

2. L'equivalència entre la quantia de cotitzacions i els períodes d'assegurança l'han de regular els acords administratius que s'estableixin en virtut de l'article 41 d'aquest Conveni.

ARTICLE 9

Prestacions d'assistència sanitària en casos d'estada

1. El treballador que compleixi les condicions exigides per la legislació d'una part per tenir dret a les

prestacions d'assistència sanitària i l'estat de salut del qual les requereixi de manera immediata quan estigui temporalment al territori de l'altra part, es beneficia d'aquestes condicions durant el termini establert per la legislació que apliqui la institució competent. Les prestacions esmentades li són concedides per la institució del país en el qual estigui, de conformitat amb les modalitats i els continguts de la legislació i amb càrrec a la institució competent.

2. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable als familiars del treballador que tinguin dret a l'assistència sanitària, d'acord amb la legislació que els sigui aplicable.

ARTICLE 10

Prestacions d'assistència sanitària en els casos que preveu l'article 7

1. Els treballadors als quals es refereix l'article 7, que compleixen les condicions exigides per la legislació de la part contractant que esmenta l'article 2 a la qual estan sotmesos, es beneficien durant el temps que exerceixen la seva activitat al territori de l'altra part de les prestacions d'assistència sanitària concedides per la institució d'aquesta última part, amb el contingut i les modalitats de la seva legislació, i amb càrrec a la institució competent.

2. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable als familiars del treballador que l'acompanyin i que tinguin dret a l'assistència sanitària en qualsevol situació que requereixi aquesta assistència, quan legalment estiguin o resideixin al territori de la part contractant en la qual el treballador exerceixi l'activitat professional.

ARTICLE 11

Familiars que resideixin a la part diferent a la d'assegurament

1. Els familiars del treballador assegurat al territori d'una de les parts contractants, que resideixin legalment al territori de l'altra part contractant, tenen dret a les prestacions sanitàries concedides per la institució del lloc de la seva residència, amb el contingut i les modalitats que preveu la legislació que aquesta apliqui i amb càrrec a la institució competent.

2. Els familiars als quals es refereix l'apartat anterior, quan estiguin temporalment al territori de la part en què no resideixen, es beneficien de les prestacions d'assistència sanitària, si el seu estat de salut les requereix de manera immediata. Aquestes prestacions els són servides per la institució del lloc en el qual estiguin, segons les disposicions de la legislació que aquesta apliqui i a càrrec seu.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, quan el cònjuge que resideixi al territori de l'altra part hi exerceixi una activitat professional que li doni dret a prestacions d'assistència sanitària per a ell i els seus familiars, aquestes són servides als familiars esmentats per la institució competent d'aquesta part i a càrrec seu.

ARTICLE 12

Assistència sanitària en casos de residència i estada de titulars de pensió

1. El titular d'una pensió deguda en virtut de les legislacions d'ambdues parts contractants amb dret a prestacions d'assistència sanitària segons la legislació d'ambdues parts, rep les prestacions esmentades per a ell i els seus familiars de la institució del lloc en el

qual resideixi d'acord amb la seva legislació i a càrrec seu.

No obstant l'anterior, quan el titular de la pensió resideixi al territori d'una part i els seus familiars al territori de l'altra, les prestacions d'assistència sanitària per a aquests són concedides per la institució del lloc en el qual resideixin els familiars a càrrec seu.

2. El titular d'una pensió deguda només en virtut de la legislació d'una part contractant, que segons la legislació esmentada tingui dret a la prestació d'assistència sanitària, rep aquesta prestació quan resideixi al territori de l'altra part. La prestació li és concedida al titular i als seus familiars que resideixin amb ell en aquesta última part per la institució del lloc de residència, de conformitat amb la seva pròpia legislació i a càrrec de la institució competent.

Excepcionalment, amb l'autorització expressa prèvia de la institució competent, es pot concedir la prestació d'assistència sanitària a familiars, encara que no resideixin amb el pensionista.

3. Els titulars d'una pensió als quals es refereixen els apartats anteriors, quan estiguin temporalment al territori d'aquella part que no sigui la competent, es poden beneficiar de les prestacions d'assistència sanitària, si el seu estat de salut les requereix de manera immediata. Aquestes prestacions els són servides per la institució del lloc en què estiguin, segons les disposicions de la legislació que aquesta apliqui i a càrrec de la institució competent.

La mateixa norma s'aplica als seus familiars.

ARTICLE 13

Prestació d'assistència sanitària al territori de la institució competent

No obstant el que disposen els articles 9, 10, 11, apartats 1 i 2, i l'article 12, quan no sigui possible servir prestacions en espècie al territori andorrà a assegurats o pensionistes i/o els seus familiars per als quals Espanya sigui estat competent, aquestes prestacions són servides únicament pels serveis mèdics i hospitalaris de la xarxa sanitària de la Seguretat Social espanyola, amb el contingut i les modalitats de la legislació que apliqui la institució competent, la qual assumeix directament el cost de les prestacions servides, sense que sigui procedent, en conseqüència, cap reembossament interinstitucional.

ARTICLE 14

Assistència sanitària a treballadors que resideixin en un estat i treballin en un altre i als seus familiars

1. Els treballadors que resideixin en un estat i treballin en un altre es beneficien de les prestacions d'assistència sanitària servides per la institució del país de residència de conformitat amb les modalitats i els continguts de la seva legislació i amb càrrec a la institució competent, durant el termini establert per la legislació d'aquesta última.

2. Els treballadors esmentats també es poden beneficiar de les prestacions d'assistència sanitària al territori de la part contractant en què presten els serveis. Aquestes prestacions són servides per la institució competent segons la seva legislació i a càrrec seu, com si l'interessat residís en aquesta part.

3. Els membres de la seva família es beneficien de prestacions d'assistència sanitària servides per la institució del país de residència, de conformitat amb les modalitats i els continguts de la seva legislació i amb càrrec a la institució competent, durant el termini establert per la legislació d'aquesta última. Quan estiguin temporalment en el territori de la part contractant en

què el treballador presta serveis, es beneficien de les prestacions d'assistència sanitària si el seu estat de salut les requereix de manera immediata. Aquestes prestacions els són servides per la institució del lloc en el qual estiguin, segons les disposicions de la seva legislació i a càrrec seu.

4. No obstant el que disposen els apartats anteriors, quan el cònjuge que resideixi al territori de l'altra part hi exerceixi una activitat professional que li doni dret a prestacions d'assistència sanitària per a ell i els seus familiars, aquestes són servides als esmentats familiars per la institució competent d'aquesta part i a càrrec seu.

ARTICLE 15

Malalt autoritzat a continuar tractament a l'altra part

El treballador per compte d'altri o per compte propi que satisfaci les condicions exigides per la legislació d'una de les parts contractants i que estigui gaudint de prestacions a càrrec de la institució competent de la part esmentada pot ser autoritzat per la institució esmentada, si aquesta ho considera oportú, a traslladar-se al territori de l'altra part per continuar el tractament apropiat al seu estat de salut.

ARTICLE 16

Reintegrament de les despeses d'assistència sanitària

1. Les despeses ocasionades en virtut de les prestacions d'assistència sanitària concedides per la institució d'una part per compte de la institució competent de l'altra part són reembossades en la forma en què determinin els acords que preveu l'article 41 d'aquest Conveni.

Als efectes exclusius de l'aplicació d'aquest Conveni, els reembossaments que en derivin s'efectuen partint de despeses reals o quotes globals sota la forma i els procediments que s'estableixen a l'Acord administratiu.

2. Sense perjudici de l'anterior, les autoritats competents d'ambdós països poden renunciar, en el futur, als reembossaments per a determinades categories de persones, si es comprova que les magnituds del deure i de l'haver per a les dues parts són similars.

ARTICLE 17

Concessió de pròtesis i grans aparells i tractament de rehabilitació

El subministrament per part de la institució del lloc de residència o d'estança, de pròtesis, òrtesis i ajuts tècnics, la llista del qual ha de figurar a l'Acord administratiu que preveu l'article 41 d'aquest Conveni, així com els tractaments de rehabilitació, estan subordinats, excepte en els casos d'urgència absoluta o en els casos que s'estableixin en l'Acord administratiu, a l'autorització de la institució competent. L'autorització no és necessària quan el cost de les prestacions es reguli sobre la base de quota global.

CAPÍTOL 2

Prestacions econòmiques per maternitat i incapacitat temporal derivada de malaltia comuna i accident no laboral

ARTICLE 18

Totalització de períodes d'assegurança

Quan la legislació d'una part contractant subordini l'adquisició, la conservació o la recuperació del dret a

prestacions econòmiques per maternitat o incapacitat temporal al compliment de determinats períodes d'assegurança, la institució competent té en compte a aquest efecte, quan sigui necessari, els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la legislació de l'altra part contractant, com si es tractés de períodes complerts d'acord amb la seva pròpia legislació sempre que no se superposin.

CAPÍTOL 3

Prestacions per incapacitat permanent, jubilació i mort i supervivència

ARTICLE 19

Totalització de períodes d'assegurança

Quan la legislació d'una part contractant subordini l'adquisició, la conservació o la recuperació del dret a prestacions per incapacitat permanent, jubilació i mort i supervivència al compliment de determinats períodes d'assegurança, la institució competent té en compte a aquest efecte, quan sigui necessari, els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la seva pròpia legislació, sempre que no se superposin.

ARTICLE 20

Determinació del dret i liquidació de les prestacions

El treballador que hagi estat successivament o alternativament sotmès a la legislació d'una i l'altra part contractant causa dret a les prestacions que regula aquest capítol en les condicions següents:

1. La institució competent de cada part determina el dret i calcula la prestació, tenint en compte únicament els períodes d'assegurança acreditats en aquesta part.

2. Així mateix, la institució competent de cada part determina els drets a les prestacions totalitzant amb els propis els períodes d'assegurança complerts sota la legislació de l'altra part. Quan efectuada la totalització s'assoleixi el dret a la prestació, per al càlcul de la quantia que s'ha de pagar s'apliquen les regles següents:

a) Es determina la quantia de la prestació a la qual l'interessat hagi tingut dret, com si tots els períodes d'assegurança totalitzats haguessin estat complerts sota la seva pròpia legislació (pensió teòrica).

b) L'import de la prestació s'estableix aplicant a la pensió teòrica, calculada segons la seva legislació, la mateixa proporció existent entre el període d'assegurança completa a la part a la qual pertany la institució que calcula la prestació i la totalitat dels períodes d'assegurança complerts en ambdues parts (pensió prorata).

c) Si la legislació d'alguna de les parts exigeix una durada màxima de períodes d'assegurança per al reconeixement d'una prestació completa, la institució competent d'aquesta part pren en compte, a les finalitats de la totalització, només els períodes de cotització de l'altra part necessaris per assolir el dret a la pensió esmentada.

3. Determinats els drets tal com estableixen els paràgrafs precedents, la institució competent de cada part reconeix i abona la prestació que sigui més favorable a l'interessat, independentment de la resolució adoptada per la institució competent de l'altra part.

4. Quan un treballador no adquireixi el dret a les prestacions segons el que disposen els apartats 1 i 2

precedents, també s'han de prendre en consideració els períodes d'assegurança complerts en tercers països, lligats a ambdues parts contractants per altres instruments internacionals de Seguretat Social que prevegin la totalització dels períodes d'assegurança.

ARTICLE 21

Períodes d'assegurança inferiors a un any

1. No obstant el que disposa l'article 20, apartat 2, quan la durada total dels períodes d'assegurança complerts sota la legislació d'una part contractant no arriba a un any i, d'acord amb la legislació d'aquesta part no s'adquireix dret a prestacions, la institució de la part esmentada no reconeix cap prestació pel període esmentat.

Els períodes esmentats els té en compte, si és necessari, la institució de l'altra part contractant per al reconeixement del dret i la determinació de la quantia de la pensió segons la seva pròpia legislació, però aquesta no aplica el que estableix la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 20.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan els períodes acreditats en les dues parts siguin inferiors a un any, aquests s'han de totalitzar d'acord amb l'article 20, apartat 2, si amb aquesta totalització s'adquireix dret a prestacions sota la legislació d'una o ambdues parts.

ARTICLE 22

Condicions específiques per al reconeixement del dret

1. Si la legislació d'una part contractant subordina la concessió de les prestacions regulades d'aquest capítol a la condició que el treballador hagi estat subjecte a la seva legislació en el moment de produir-se el fet causant de la prestació, aquesta condició es considera complerta si en aquest moment el treballador està assegurat en virtut de la legislació de l'altra part o, si no, quan rebi una prestació d'aquesta part de la mateixa naturalesa o una prestació de diferent naturalesa però causada pel beneficiari mateix.

El mateix principi s'aplica per al reconeixement de les pensions de supervivència perquè, si cal, es tingui en compte la situació d'alta o de pensionista del subjecte causant a l'altra part.

2. Si la legislació d'una part contractant, per reconèixer la prestació, exigeix que s'hagin complert períodes de cotització en un temps determinat immediatament anterior al fet causant de la prestació, aquesta condició es considera complerta si l'interessat els acredita en el període immediatament anterior al reconeixement de la prestació de l'altra part.

3. Les clàusules de reducció, de suspensió o de supressió previstes per la legislació d'una de les parts contractants en el cas de pensionistes que exerceixin una activitat laboral, els afecten encara que exerceixin l'activitat al territori de l'altra part contractant.

ARTICLE 23

Base reguladora de les prestacions

Per determinar la base reguladora de les prestacions, la institució competent de cada part aplica la seva pròpia legislació.

ARTICLE 24

Base reguladora de les pensions espanyoles en aplicació de l'article 20, apartat 2

No obstant el que disposa l'article anterior, per determinar la base reguladora per al càlcul de les prestacions,

en aplicació del que disposa l'article 20, apartat 2, la institució competent espanyola té en compte les bases de cotització reals acreditades per l'assegurat a Espanya durant els anys que precedeixin immediatament el pagament de l'última cotització a la Seguretat Social espanyola. La quantia de la prestació obtinguda s'incrementa amb l'import de les revaloracions establertes per a cada any posterior per a les prestacions de la mateixa naturalesa.

ARTICLE 25

Còmput de períodes de cotització en règims especials o en determinades activitats professionals

Si la legislació d'una de les parts condiona el dret a la concessió de determinats beneficis al compliment de períodes d'assegurança en una professió sotmesa a un règim especial o, en una professió o feina determinada, els períodes complerts sota la legislació de l'altra part només s'han de tenir en compte, per a la concessió d'aquestes prestacions o beneficis, si han estat acreditats a l'empara d'un règim de la mateixa naturalesa o, si aquest manca, en la mateixa professió o, donat el cas, en una feina idèntica.

Si, tenint en compte els períodes així complerts, l'interessat no satisfà les condicions requerides per beneficiar-se d'una prestació d'un règim especial, aquests períodes han de ser tinguts en compte per a la concessió de prestacions del règim general o d'un altre règim especial en què l'interessat pugui acreditar dret.

ARTICLE 26

Determinació de la incapacitat

1. La qualificació i determinació del grau d'invalidesa d'un sol·licitant correspon a cada institució competent, d'acord amb la seva pròpia legislació.

2. Per determinar i qualificar el grau d'incapacitat de l'interessat, les institucions competents de cada una de les parts contractants tenen en compte els informes mèdics i les dades administratives emeses per les institucions de l'altra part. Això no obstant, cada institució pot sotmetre l'assegurat a reconeixement per metges de la seva elecció i a càrrec seu.

ARTICLE 27

Concessió de bestretes i recuperació d'indeguts

1. La institució competent del lloc de residència abona una bestreta a l'interessat durant la tramitació del seu expedient administratiu una vegada comprovat el seu possible dret a la prestació sol·licitada.

2. Si una vegada resol l'expedient resulta que la suma abonada en concepte de bestreta passa d'aquella a la qual el beneficiari de prestacions tingui dret, la institució competent que va abonar aquesta bestreta pot sol·licitar a la institució competent de l'altra part, deutora de prestacions de la mateixa naturalesa a favor del beneficiari, la retenció de l'import pagat en excés sobre els retards que li degui.

Aquesta última institució ha de fer la retenció en les condicions i amb els límits establerts per la seva legislació i l'ha de transeferir a la institució creditora.

ARTICLE 28

Pensions espanyoles de caràcter no contributiu

Per a la concessió de les pensions espanyoles no contributives, es tenen en compte únicament els períodes de residència acreditats a Espanya.

CAPÍTOL 4

Subsidi per defunció

ARTICLE 29

Reconeixement del dret al subsidi

1. El subsidi per defunció el concedeix la institució competent de la part contractant la legislació de la qual sigui aplicable al treballador en el moment de la defunció.

En el cas de la defunció d'un pensionista de les dues parts que causés el dret al subsidi en ambdues, aquest ha de ser reconegut per la institució competent de la part en el territori de la qual residís el pensionista en el moment de la defunció.

2. Si la defunció té lloc al territori d'un país tercer, el reconeixement del dret al subsidi correspon a la institució competent de la part en el territori de la qual va residir en últim lloc.

3. Per a la concessió del subsidi per defunció, es totalitzen, si cal, els períodes d'assegurança acreditats a l'altra part.

CAPÍTOL 5

Prestacions econòmiques per accident de treball i malaltia professional

ARTICLE 30

Determinació del dret a les prestacions

El dret a les prestacions derivades d'accident de treball o malaltia professional es determina d'acord amb la legislació de la part contractant a la qual el treballador està subjecte en la data de produir-se l'accident o de contreure's la malaltia.

ARTICLE 31

Agreujament de les seqüeles d'un accident de treball

Si el treballador, víctima d'un accident de treball, pateix una recaiguda o agreujament de les seqüeles de l'accident de treball reconegut, estant subjecte a la Seguretat Social de l'altra part, les prestacions que puguin correspondre-li per aquesta recaiguda o agreujament són a càrrec de la institució competent de la part en què el treballador es trobava assegurat en el moment de produir-se l'accident de treball.

ARTICLE 32

Malaltia professional

Les prestacions per malaltia professional es regulen d'acord amb la legislació de la part contractant que sigui aplicable al treballador durant el temps que va estar exercint l'activitat subjecta a risc de malaltia professional, encara que aquesta s'hagi diagnosticat per primera vegada mentre el treballador està subjecte a la legislació de l'altra part.

ARTICLE 33

Valoració de la incapacitat derivada d'accident de treball

Per valorar la disminució de la capacitat i avaluar el grau d'incapacitat, derivada d'un accident de treball, es tenen en compte les seqüeles d'anteriors accidents de treball que pugui haver sofert el treballador, encara que els accidents s'hagin produït estant subjecte a la legislació de l'altra part.

TÍTOL IV

Disposicions diverses, transitòries i finals

CAPÍTOL 1

Disposicions diverses

ARTICLE 34

Normes específiques per als casos de totalització de períodes

Quan s'hagi de dur a terme la totalització de períodes d'assegurança complerts en ambdues parts per al reconeixement del dret a les prestacions, s'apliquen les regles següents.

a) Quan coincideixin dos períodes d'assegurança obligatòria complerts en ambdues parts, cada part ha de tenir en compte els períodes d'assegurança obligatoris complerts al seu territori.

b) Quan coincideixi un període d'assegurança obligatòria espanyola amb un període d'assegurança voluntària andorrana, cada part ha de tenir en compte els períodes d'assegurances complerts al seu territori.

c) Quan coincideixin dos períodes d'assegurança voluntària acreditats en ambdues parts, cada part ha de tenir en compte els períodes d'assegurança voluntaris complerts al seu territori.

d) En els casos especificats als apartats anteriors, no és possible la totalització dels períodes per a l'adquisició del dret a les prestacions.

e) Quan en una part no sigui possible determinar l'època en la qual determinats períodes d'assegurança han estat complerts, es presumeix que els períodes esmentats no se superposen amb els períodes d'assegurança complerts a l'altra part.

ARTICLE 35

Totalització de períodes d'assegurança per a l'admissió a l'assegurança voluntària

Per a l'admissió a l'assegurança voluntària o continuació facultativa de l'assegurança, els períodes d'assegurança coberts pel treballador en virtut de la legislació d'una part es totalitzen, si cal, amb els períodes d'assegurança coberts en virtut de la legislació de l'altra part, sempre que no se superposin.

ARTICLE 36

Actualització o revaloració de les prestacions

1. Les prestacions reconegudes per aplicació de les normes del títol III d'aquest Conveni s'actualitzen o es revaloren amb la mateixa periodicitat i en idèntica quantia que les prestacions reconegudes a l'empara de la legislació interna.

2. No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan es tracti de pensions la quantia de les quals hagi estat determinada sota la fórmula «prorrata temporis» que preveu l'article 20, apartat 2, l'import de la revaloració s'ha de determinar mitjançant l'aplicació de la mateixa regla de proporcionalitat que s'hagi aplicat per establir l'import de la pensió.

ARTICLE 37

Efectes de la presentació de documents

1. Les sol·licituds, les declaracions, els recursos i altres documents que, a efectes d'aplicació de la legis-

lació d'una part, hagin de ser presentats en un termini determinat davant de les autoritats o institucions corresponents d'aquesta part, es consideren com a presentats davant d'aquesta si ho han estat dins del mateix termini davant de l'autoritat o institució corresponent de l'altra part.

2. Qualsevol sol·licitud de prestació presentada segons la legislació d'una part es considera com a sol·licitud de la prestació corresponent segons la legislació de l'altra part, sempre que l'interessat manifesti expressament que ha exercit una activitat laboral al territori de la part esmentada o es dedueixi de la documentació presentada.

ARTICLE 38

Ajuda administrativa entre institucions

Les institucions competents d'ambdues parts es poden sol·licitar, en qualsevol moment, reconeixements mèdics, comprovacions de fets i actes dels quals poden derivar l'adquisició, la modificació, la suspensió, l'extinció o el manteniment del dret a prestacions per elles reconeguts. Les despeses que en conseqüència es produeixin són a càrrec de la institució que va prestar el servei, a excepció de les despeses derivades dels reconeixements mèdics, que són reintegrats, sense demora, amb la presentació prèvia de justificants per part de la institució competent que va sol·licitar aquest reconeixement mèdic.

ARTICLE 39

Beneficis d'exempcions en actes i documents administratius

1. El benefici de les exempcions de drets de registre, d'escriptura, de timbre i de taxes consulars o altres anàlegs, que preveu la legislació de cada una de les parts contractants, s'estén als certificats i els documents que expedeixin les administracions o les institucions competents de l'altra part en aplicació d'aquest Conveni.

2. Tots els actes administratius i els documents que s'expedeixin per a l'aplicació d'aquest Conveni són dispensats dels requisits de legalització i legitimació.

ARTICLE 40

Modalitats i garantia del pagament de les prestacions

1. Les institucions competents de cada una de les parts queden alliberades dels pagaments que es facin en aplicació d'aquest Conveni, quan aquests es facin en la moneda de curs legal o d'ús al seu país.

2. Si es promulguen en alguna de les parts contractants disposicions que restringeixin la transferència de divises, ambdues parts han d'adoptar immediatament les mesures necessàries per garantir l'efectivitat dels drets derivats d'aquest Conveni.

ARTICLE 41

Atribucions de les autoritats competents

1. Es faculten les autoritats competents d'ambdues parts contractants per establir els acords administratius necessaris per a l'aplicació d'aquest Conveni.

2. Així mateix, les autoritats competents d'ambdues parts contractants han de:

- a) Designar els respectius organismes d'enllaç.
- b) Comunicar-se les mesures adoptades al pla intern per a l'aplicació d'aquest Conveni.

c) Notificar-se totes les disposicions legislatives i reglamentàries que modifiquin les que esmenta l'article 2.

d) Prestar-se els seus bons oficis i la més àmplia col·laboració tècnica i administrativa possible per a l'aplicació d'aquest Conveni.

e) Interpretar les disposicions del Conveni que puguin plantejar dubtes a les seves institucions competents.

3. Es pot reunir una comissió mixta presidida per les autoritats competents d'ambdues parts, a petició de qualsevol d'aquestes, amb la finalitat d'examinar els problemes que puguin sorgir en l'aplicació d'aquest Conveni i de l'Acord administratiu.

4. Així mateix, els organismes d'enllaç d'ambdues parts poden fer reunions periòdiques de caràcter tècnic quan es consideri necessari.

ARTICLE 42

Regulació de les controvèrsies

1. Les autoritats competents han de resoldre mitjançant negociacions les diferències d'interpretació d'aquest Conveni i dels seus acords administratius.

2. Si les controvèrsies no poden ser resoltes mitjançant negociació en un termini de sis mesos a partir del seu començament, aquestes han de ser sotmeses a una comissió arbitral, la composició i el procediment de la qual els fixen de comú acord les parts contractants. La decisió de la comissió arbitral és obligatòria i definitiva.

CAPÍTOL 2

Disposicions transitòries

ARTICLE 43

Còmput de períodes anteriors a la vigència del Conveni

Els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la legislació de cada una de les parts abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni han de ser presos en consideració per a la determinació del dret a les prestacions que es reconeguin en virtut del Conveni.

ARTICLE 44

Fets causants anteriors a l'entrada en vigor del Conveni

1. L'aplicació d'aquest Conveni atorga dret a prestacions per contingències esdevingudes anteriorment a la data de l'entrada en vigor. Tanmateix, l'abonament de les prestacions no es fa, en cap cas, per períodes anteriors a la vigència.

2. Les pensions que hagin estat liquidades per una o ambdues parts o els drets a pensions o rendes que hagin estat denegades o suspeses abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni poden ser revisades o restablertes, a petició dels interessats, tenint en compte les disposicions del Conveni.

Llevat de disposicions més favorables previstes per la legislació aplicable de les parts contractants, la sol·licitud de revisió o de restabliment dels drets, en aquests casos, s'ha de presentar en un termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni i els drets s'adquireixen a partir de la presentació de la sol·licitud.

No es revisen les prestacions abonades que hagin consistit en un pagament únic.

CAPÍTOL 3

Disposicions finals i derogatòries

ARTICLE 45

Vigència del Conveni

1. Aquest Conveni té una durada indefinida llevat de denúncia d'una de les parts, que té efecte als tres mesos de la seva notificació fefaent a l'altra part.

2. En cas de denúncia, i malgrat les disposicions restrictives que l'altra part pugui preveure per als casos de residència a l'estranger d'un beneficiari, les disposicions d'aquest Conveni són aplicables als drets adquirits a l'empara del Conveni.

3. Les parts contractants acorden les disposicions que garanteixin els drets en curs d'adquisició derivats dels períodes d'assegurança o assimilats complerts anteriorment a la data d'acabament del Conveni.

ARTICLE 46

Derogació del Conveni de 14 d'abril de 1978

1. A l'entrada en vigor d'aquest Conveni, queda derogat el Conveni Hispanoandorrà de Seguretat Social de 14 d'abril de 1978.

2. Les persones que, a l'entrada en vigor d'aquest Conveni, s'estiguin beneficiant del que disposa l'article 11.4 del Conveni de 14 d'abril de 1978, continuen gaudint dels beneficis d'aquell.

3. Aquest Conveni garanteix els drets adquirits a l'empara del Conveni de 14 d'abril de 1978.

ARTICLE 47

Signatura i ratificació

Aquest Conveni es ratifica d'acord amb la legislació interna de cada una de les parts contractants.

Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del segon mes següent al de la data en què ambdues parts contractants hagin intercanviat per via diplomàtica els instruments de ratificació.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris infraescrits signen al peu d'aquest Conveni.

Fet a Andorra la Vella, el 9 de novembre de 2001, en dos exemplars, en castellà i català; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Juan Carlos Aparicio Pérez

Ministre de Treball i Afers Socials

Pel Principat d'Andorra,

Mónica Codina Tort

Ministra de Salut i Benestar

Aquest Conveni entra en vigor l'1 de gener de 2003, primer dia del segon mes següent al de la data de l'intercanvi dels instruments de ratificació, segons estableix l'article 47.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 19 de novembre de 2002.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI
D'AFERS EXTERIORS

23565 *ACORD administratiu per a l'aplicació del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra, fet a Andorra el 9 de novembre de 2001. («BOE» 290, de 4-12-2002.)*

**ACORD ADMINISTRATIU PER A L'APLICACIÓ DEL
CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE
EL REGNE D'ESPANYA I EL PRINCIPAT D'ANDORRA**

De conformitat amb el que disposa l'article 41, apartat 1, del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra subscrit a Andorra la Vella el 9 de novembre de 2001, les autoritats competents,

Pel Regne d'Espanya, el Ministeri de Treball i Afers Socials, i

Pel Principat d'Andorra, el Ministeri de Salut i Benestar,
Han acordat les disposicions següents:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Definicions.*

1. Per a l'aplicació del present Acord administratiu, el terme «Conveni» designa el Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra de 9 de novembre de 2001.

2. Les expressions i els termes definits a l'article 1 del Conveni tenen en aquest Acord el mateix significat que se'ls atribueix en l'article esmentat.

Article 2. *Organismes d'enllaç.*

1. En aplicació de l'article 41 del Conveni, cada part estableix els organismes d'enllaç següents:

A) A Andorra: la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

B) A Espanya:

L'Institut Nacional de la Seguretat Social per a tots els règims, excepte per al règim especial dels treballadors del mar.

L'Institut Social de la Marina per al règim especial dels treballadors del mar.

2. Els organismes d'enllaç designats a l'apartat anterior o, si s'escau, les institucions competents han d'establir de comú acord els formularis d'enllaç necessaris per a l'aplicació del Conveni.

3. Les autoritats competents de cada una de les parts contractants poden designar altres organismes d'enllaç o modificar-ne la competència. En aquests casos, han de notificar les seves decisions sense demora a l'autoritat competent de l'altra part contractant.

Article 3. *Institucions competents.*

Les institucions competents són les següents:

A) A Andorra: la Caixa Andorrana de Seguretat Social.